

PARAULES D'ACCEPTACIÓ DEL PREMI ORIOL MARTORELL 2015

Bona tarda a tots,

Gràcies Albert per aquestes paraules. Com sempre, saps dir-ho bé i saps arribar al cor.

En primer lloc, vull donar les gràcies a l'Ajuntament, a l'Escola de Música i al Patronat de la Fundació L'Atlàntida que, amb el seu director, han impulsat, per primera vegada, el Premio Oriol Martorell de Pedagogia Musical.

Igualment, gràcies al jurat, representat per diferents entitats musicals, que ha pensat en mi, i ja que som a la Sala Joan Anglada, vull expressar públicament el més afectiu record i agraïment a una persona que amb la seva generositat va fer possible canviar la seu de L'ARC des d'un soterrani a un local molt més digne.

El 1994, l'Oriol Martorell va fer una conferència a la Universitat de Barcelona en motiu del centenari del naixement del seu pare, el gran pedagog Artur Martorell.

Acabada la conferència, va lliurar-me un opuscle amb el contingut i una dedicatòria que deia: "a la molt estimada Maria Dolors, que estic segur que alguns textos del pare t'interessaran i potser t'hi veuràs reflectida". Aquest opuscle el tinc sempre a prop, perquè és una lliçó de pedagogia. Gràcies Oriol perquè sempre vas creure en mi.

L'Oriol, en aquesta conferència, hi intercalava paraules del seu pare, com ara:

«L'educació té una importantíssima dimensió social, entenc la pedagogia com una acció fonamental de progrés i de reforma social.»

«Regenerar la humanitat mitjançant la infància és el que dóna una dimensió ètica a la pedagogia.»

I continua:

«L'escola ha de fer el nen capaç de treballar pel seu compte, ensenyar a pensar, aprendre a deduir i a treure conseqüències. Aquest sentit crític és la font de la llibertat i de la responsabilitat personal, que ha de fer dels educands actius membres d'una societat democràtica. »

Dic això perquè és impressionant llegir i veure que fa tants anys, els conceptes pedagògics estaven tan clars i avançats! Sempre he pensat que els nostres polítics no han reflexionat sobre l'ideari de tants homes i dones que ens han precedit, i que varen definir tan bé què era l'educació!

Em costa molt definir la filosofia amb què he treballat sempre. Dic treballat, però mai he considerat un treball l'ensenyament de la música, sinó una alegria, un compromís que he sentit com un gust, pensant-lo amb la ment i sentint-lo amb el cor.

Només es pot ensenyar el que s'estima. I la música és la clau per fomentar l'emoció com a eix central de l'activitat educativa. La música, per ella mateixa, té els elements que ajuden a aquesta emocionalitat.

L'educació ha de fugir de les coses rígides i estàtiques, com els programes preestablerts, els exàmens. No és el nen que s'ha d'adaptar a uns programes, sinó al contrari. El plaer d'aprendre, de conèixer i de comprendre és una de les primeres sensacions fonamentals que cada nen espera de l'experiència a què s'encara. Una sensació decisiva que cal reforçar, perquè el plaer sobrevisqui, fins i tot quan la realitat mostri que aprendre pot representar dificultats i fatiga.

És en aquesta capacitat de sobreviure on el plaer pot transformar-se en joia.

Educació és igual a dignitat. Aconseguir la humanització plena de cada infant. Els descobriments que van fent que, de mica en mica, els portaran a tenir ganes de saber-ne més. Cada pas ha de deixar un rastre difícil d'oblidar. I aquest sentiment, podeu estar segurs que és perdurable.

Finalment, vull fer saber que mai he estat sola. Sempre, en totes les empreses que he començat, altres persones m'han ajudat i han cregut en els projectes que empeníem. Des de L'Esquix –amb l'Oriol i la Maria Martorell–, L'Arc –amb la Pilar Anglada, l'Ester Boix i en Ricard Creus, la Mireia Hernández i l'Albert Romaní, directors actuals de L'Escola–, i tants altres professors i directors de corals infantils que han seguit la filosofia d'una manera de fer. I Xamfrà, que va començar fa deu anys amb l'Ester Bonal, l'Àngels Roger i jo mateixa. I un record molt especial per a Elisa Roche, amiga, mestra i gran pedagoga de la música que sempre deia que el secret d'ensenyar música era la passió.

Gràcies també a tos els que heu vingut a aquest acte per acompanyar-me.

Maria Dolors Bonal i de Falgàs